

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Κοιμήσεως
τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος
Φιλοθέου Ζερβάκου
(†1980)

Κείμενον Δ'

Ἐκφρασις Ἐκκλησιαστικοῦ Φρονήματος
Ἀποσπάσματα
ἀντι-οικουμενιστικῶν ἐπιστολῶν *

α'.

Ἐνθερμος Ἐκκλησις
πρὸς τοὺς Ἀγιορείτας Ἡγουμένους
ὑπὲρ τῆς ἐνότητος, εἰρήνης καὶ διαφυλάξεως
τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας

Ἐν Πάρῳ τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 1964

«Τῷ ἀγαπητῷ ἐν Κυρίῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ π. Γ.¹, χαίρειν καὶ εὖ πράττειν.

*Ἐσωκλείστως ἀποστέλλω δύο ἀντίγραφα ἐπιστολῆς μου, εἰς τὰ ὁποῖα, ὡς θὰ ἰδῆτε, παρακαλῶ πάντας τοὺς Ἡγουμένους τοῦ Ἁγιω-
νύμου Ὄρους καὶ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, ὅπως πάντες προσέλθουν ἐν
Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ, εἰρήνῃ, ὁμονοίᾳ, ἐνότητι πίστεως καὶ μιᾷ
γνώμῃ, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, κατὰ τὸ δεῦτερον δεκαήμερον ἐρχομέ-
νου Ὀκτωβρίου, εἰς Ἀθήνας καί, ἀφοῦ ποιήσωμεν Ἀγρυπνίαν καὶ ἐν
συνεχείᾳ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν, νὰ ζητήσωμεν πρῶτον τὴν παρὰ
Θεοῦ πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν εἰρήνην ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κό-
σμου, τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος, δεύτερον νὰ συντάξωμεν καὶ ὑποβάλλωμεν Ὑπόμνημα εἰς
τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ εἰς τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ ζητήσωμεν*

τὴν εἰρήνην καὶ ἐνότητα τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας...

Παρακαλῶ δι' ἀγάπην Θεοῦ καὶ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν Ὅποیان ἰδρυσε καὶ ἐθεμελίωσεν Αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος καὶ φιланθρωπότατος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες καὶ οἱ θεοφόροι Πατέρες μὲ πολλοὺς ἀγῶνας, κόπους, ἰδρώτας καὶ μὲ τὴν ἔκχυσιν τῶν αἱμάτων τῶν ἐπορφύρωσαν Αὐτήν, μᾶς Τὴν παρέδωκαν δὲ καθαρὰν, ἀγίαν, ἄμωμον, ἀκπλίδωτον, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ρυτίδα.

Δέομαι καὶ ἱκετεύω ὑμᾶς, ἀδελφὲ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὲ π. Γ., δι' ὑμῶν δὲ πάντας τοὺς Ἀδελφούς, Ἡγουμένους, Προεστῶτας καὶ Μοναχοὺς Ἀγιορείτας, νὰ ἀναλάβετε μετὰ πολλοῦ ζήλου, πίστεως καὶ προθυμίας τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐνότητος, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διαφυλάξεως τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Θὰ εἶναι μεγίστη ἡ εὐθύνη καὶ ἐνοχία μας, ὅταν οἱ μὲν ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀγωνίζονται, κοπιοῦν καὶ μοχθοῦν νὰ κρημνίσουν Αὐτήν, νὰ Τὴν ξεθεμελιώσουν, νὰ Τὴν παραδώσουν εἰς λύκους, ἡμεῖς δὲ νὰ κοιμώμεθα ἀμέριμοι.

Ἄς μιμηθῶμεν, Σεβάσμιοι Πατέρες καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, τοὺς τοῦ Ἁγίου Ἀγγελικοῦ Σχήματος ὁμοσχήμους Ἁγίους Πατέρας ἡμῶν, Ἀντωνίους, Εὐθυμίους, Σάββας, Θεοδοσίους, Δαμασκηνούς, Στουδίτας, οἱ ὁποῖοι ὁσάκις ἔβλεπον κίνδυνον ἢ πόλεμον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἐγκατέλειπον τὰς ἐρήμους, τὰς Μονὰς καὶ ἔσπευδον, ὡς καλοὶ καὶ εὐγνώμονες στρατιῶται, καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὸ στάδιον τῶν ἀγώνων, καταφρονοῦντες καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, καὶ γενόμενοι σύμμαχοι, συμβοητοὶ καὶ συμπολεμισταὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, Ἀρχιερέων καὶ Διδασκάλων ἡμῶν, Ἀθανασίων, Βασιλείων, Γρηγορίων, Χρυσοστόμων, Μεθοδίων, Ταρασίων, Νικηφόρων, Φωτίων, Παλαμάδων, ἐνίκησαν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν πάντοτε ἐπεκαλοῦντο, κατὰ κράτος τοὺς ἐχθρούς, τοὺς δυσσεβεῖς καὶ μιαροὺς αἰρετικούς, τοὺς λυσσωδέεις λύκους καὶ μακρὰν ἀπῆλασαν τῆς Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ.

Τούτους ἄς μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, Ἀδελφοί, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως ἄς ἀναλάβωμεν τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν καί, ἔχοντες σύμμαχον τὸν Παντοδύναμον Θεόν, τὴν προστασίαν καὶ βοήθειαν τῆς πανυμνήτου καὶ πανυπεράγνου Μητρὸς Αὐτοῦ, τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, θὰ νικῶσωμεν τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀδελφὲ π. Γ., συγκεκινημένως συγχαίρω ὑμᾶς ἐκ καρδίας, καθὼς καὶ πάντας τοὺς Ἡγουμένους καὶ Μοναχοὺς Ἀδελφοὺς Ἀγιορείτας,

διὰ τὸ θάρρος, τὴν πίστιν καὶ ἀνδρείαν, τὴν ὁποίαν ἐπεδείξατε ἐσχάτως κατὰ τῆς ἐσπευσμένης, παραλόγου, ἀσυνέτου, δολίας καὶ δουλικῆς ψευδοενώσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου² μετὰ τοῦ Πάπα Παύλου³.

Αἱ ἐπιστολαί, τὰ ἄρθρα ἐνίων ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων, Θεολόγων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀλλὰ περισσότερον τῶν Ἁγιορειτῶν, ὡς ὄπλα κεραυνοβόλα κροτήσαντα, ἐπτόσαν καὶ συνεκράτησαν τοὺς δύο ἀρχηγούς νὰ προχωρήσουν εἰς τὰ μάταια καὶ ψυχοβλαβῆ σχέδια, τὰ ὁποῖα πρὸ πολλοῦ εἶχον καταστρώσει· ὁ δὲ Κύριος, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα καὶ προνοῶν ἐπὶ πάντων καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, τὴν Ὅποιαν ὁ Ἰδιος ἐθεμελίωσε καὶ εἶπεν, ὅτι «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν Αὐτῆς»⁴, μετέστρεψε καὶ ἀκύρους ἐποίησε τὰς βουλάς των.

Θαρσεῖτε, θαρσεῖτε, Ἀδελφοί. Ἐχοντες σύμμαχον καὶ βοηθὸν τὸν Θεόν, τίνα φοβηθισώμεθα; Ἄλλ' ἐὰν καὶ παραστῆ ἀνάγκη, ἅς θυσιασθῶμεν ὑπὲρ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως. Τί ἄλλο γλυκύτερον, τί ἄλλο ὠραιότερον, ὑψηλότερον, μακαριώτερον, εὐτυχέστερον, σωτηριωδέστερον νὰ ἀποθάνῃ τις ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν Πίστεως, ὑπὲρ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καί, δι' ὀλίγην πρόσκαιρον βάσανον καὶ κακοπάθειαν, νὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν Οὐρανῶν Βασιλείαν!

Δὲν πρέπει, Ἀδελφοί, νὰ σιωπήσωμεν εἰς τὸν ἐμπαιγμὸν καὶ τὴν καταφρόνησιν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὴν Ἁγίαν μας Ἐκκλησίαν...

Δι' ὅλα αὐτὰ καὶ δι' ἄλλα πολλὰ ἄτοπα, ἔχομεν καθῆκον καὶ ἱερὰν ὑποχρέωσιν ἡμεῖς οἱ Μοναχοὶ καὶ ὅσοι ἄλλοι πονοῦν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνην καὶ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ διαμαρτυρηθῶμεν, νὰ φωνάξωμεν, νὰ ζητήσωμεν τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ λυτρωθῶμεν τῆς ἐπερχομένης ὀργῆς τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία ταχὺ ἔρχεται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας...

Υ.Γ. Μὴ βραδύνωμεν, οὐ γὰρ οἶδαμεν τί τεῖξεται ἢ ἐπιούσα».

* * *

Β'.

Ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς Ὁμολογίας⁵

Ἐν Πάρῳ τῇ 10ῃ Ἰουλίου 1971

«...Ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθιναγόρας², ἀντὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἐνώσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν Ὀρθόδοξον, τὴν Ὀποῖαν ὁ προκάτοχος του Μελέτιος⁶ διήρπασεν εἰς δύο, διὰ τῆς ἀπερισκέπτου καὶ ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου⁷, φροντίζει πῶς καὶ τίνι τρόπῳ νὰ ἐνώσῃ καὶ παραδώσῃ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν αἰρετικὴν παπικὴν καὶ νὰ αὐξήσῃ καὶ διευρύνῃ τὴν διαίρεσιν. Τρέχει μετὰ προθυμίας εἰς τὰς θολερὰς πηγὰς τῆς Δύσεως, προσπίπτει εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ψευδαλαθῆτου Πάπα, τὸν ἀναγνωρίζει ὡς Πρῶτον, τὸν ἰκετεύει, τὸν ἐκλιπαρεῖ θερμῶς νὰ τὸν δεχθῆ καὶ ἀξιῶσῃ μετασχεῖν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ποτηρίου καὶ ἐνωθῆναι οὐχὶ τῷ ἀληθῆ, ἀναμαρτήτῳ Θεανθρώπῳ Σωτῆρι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἀλλὰ τῷ ψευδοχρίστῳ αἰρετικῷ Πάπα...

Νομίζω, ὅτι τὸ “οὕτω καιρὸς” καὶ ὁ καιρὸς τῆς σιωπῆς, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς εἰρήνης παρῆλθε καὶ ἐπέστη ὁ καιρὸς τῆς διαμαρτυρίας, τῆς ὁμολογίας, τῆς ἀληθείας, ἀκόμη καὶ τοῦ πολέμου· κατὰ τὸν Μέγαν Θεολόγον Γρηγόριον⁸, ἐπαινετὸς ὁ πόλεμος, εἰρήνης χωριζούσης Θεοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας. Καὶ κατὰ τὸν θεῖον Μελέτιον τὸν Ὁμολογητὴν: “Ἐπαινετὸς καὶ πόλεμος γνωρίζεται πολλάκις, Καὶ μάχη κρείττων δείκνυται ψυχοβλαβοῦς εἰρήνης· Βέλτιον γὰρ ἀνθίστασθαι τοῖς οὐ καλῶς φρονοῦσιν, ἢ τούτοις ἐπακολουθεῖν κακῶς ὁμονοοῦντας, Χωριζομένους τοῦ Θεοῦ καὶ τούτοις ἐνωμένους”⁹» ...

* * *

Γ'.

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον¹⁰

«...Πρὶν ἐπιπέσῃ ὁ πέλεκυς τῆς Θείας Δικαιοσύνης, τοῦ θυμοῦ, τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς μεγάλης ὀργῆς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, διότι πάντες ἀμαρτάνομεν, διασώσατε τὴν λογικὴν ποί-

μνην ὑμῶν, διασώσατε τὴν Ἁγίαν μας Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, εἰρνεύσατε, ἐνώσατε αὐτήν, ὡς τὸ πρῖν, διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Παλαιοῦ Ἑορτολογίου, ἀποδιώξατε ἐξ Αὐτῆς πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, πάντα καινοτόμον, πάντα νεωτεριστὴν, ἐναντιούμενον ταῖς Ἀποστολικαῖς καὶ Πατρικαῖς Παραδόσεσι, καί, τότε, ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Μετὰ σεβασμοῦ

† Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος»

(*) **Στυλιανοῦ Ν. Κερεντζετζίδη** (ἐπιμελ.), Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος, Ὁ Οὐρανοδρόμος Ὁδοιπόρος, 1884-1980, τ. Α', «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1990, σελ. 733-737, σελ. 747-748, σελ. 749. Ἐπιμ. ἡμετ.

1. Πρόκειται μᾶλλον γιὰ τὸν ἀείμνηστο Ἀγιορεῖτη Καθηγούμενο Γέροντα Γαβριὴλ Διονυσιάτη († 6.11.1983). Σκοπεύουμε νὰ δημοσιεύσουμε μία ἀκόμη ἐπιστολὴ τοῦ Ὁσιωτάτου Γέροντος Φιλοθεοῦ πρὸς τὸν π. Γ.

2. **Ἀθναγόρας Α'**, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1948-1972, † 1972).

■ Ἐνα πανόραμα τῶν Δηλώσεων – Μηνυμάτων – Ἐνεργειῶν τοῦ πατριάρχου Ἀθναγόρου, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἀείμνηστος Γέρον Ἰουστίνος Πόποβιτς († 1979) ἔλεγε, ὅτι «τὸν τελευταῖον καιρὸν αὐτὸς (ὁ Ἀθναγόρας) ἔχει γίνεи πηγὴ ἀναρχισμοῦ καὶ μηδενισμοῦ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον κόσμον· οἱ Ἀγιορεῖται δικαίως τὸν ὀνομάζουν αἰρετικὸν καὶ ἀποστάτην», βλ. στὸ ἐκτενὲς δημοσίευσμά μας: «Ὁμιλεῖ ὁ Ἀθναγόρας. Αἱ κατὰ καιροὺς Δηλώσεις, τὰ Μηνύματα καὶ αἱ ἐνεργεῖαι αὐτοῦ».

(Περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία», ἀριθ. 18-21/Ἰανουάριος Δεκέμβριος 1990, σελ. 180-203. Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερ. «Ἐκκλησιαστικὸς Ἀγὼν», εἰσαγωγὴ-ἐπιμέλεια ἡμέτερα)

3. **Πάπας Παῦλος ζ'** (γεν. 1897, 1963-1978)· συνέχισε καὶ ὠλοκλήρωσε τὴν *Β' Βατικανὴ* (1962-1965). «*Μεταξὺ τῶν τελευταίων Παπῶν, ὁ Παῦλος ζ' θεωρεῖται ὡς ὁ πρὸ ἐνθερμος ποντίφικας τῆς ἐνωτικῆς ἰδέας ἀνάμεσα στοὺς χωρισμένους χριστιανοὺς ἀδελφοὺς*»· ὄραμά του: «*ἡ ἐπανασύνδεσι ὄλων τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν στὴ Μία καὶ Μοναδικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ*», δηλαδὴ τὴν παπικὴν.

■ Τὴν **4.1.1964**, συναντήθηκε στὰ Ἱεροσόλυμα μὲ τὸν πατριάρχη Ἀθναγόρα Α', ἐγκαινιασθέντος τοῦ λεγομένου *Διαλόγου τῆς Ἀγάπης*. Τὴν **7.12.1965** (παρμονὴ τῆς λήξεως τῆς *Β' Βατικανῆς*), προέβη ταυτοχρόνως μὲ τὴν Κωνσταντινούπολι στὴν *Ἄρσι τῶν Ἀναθεμάτων τοῦ 1054*. Τὴν **25.7.1967**, ἐπισκέφθηκε τὸ Φανάρι. Τὴν **26.10.1967**, ὑποδέχθηκε τὸν πατριάρχη Ἀθναγόρα στὸ Βατικανό. Τὴν **14.12.1975**, ἐπὶ τῇ δεκαετίᾳ τῆς *Ἄρσεως τῶν Ἀναθεμάτων τοῦ 1054*, μετὰ τὴν λειτουργία του στὴν Καπέλλα Σιξτίνα, «*γονάτισε καὶ φίλησε τὸ πόδι τοῦ μητροπολίτου [Χαλκηδόνος] Μελίτωνος*», ἐκπροσώπου τοῦ Φαναρίου.

4. Ματθ. ις' 18.

5. Ἀπὸ ἐπιστολὴ στὸν Μητροπολίτη Παροναξίας Ἐπιφάνιον.

6. **Μελέτιος Μεταξάκης** (1871-1935). Πολυπράγμων, πολυτάραχος, μέγας

καινοτόμος καὶ ἀναμφισβητήτως Μασώνος. Μητροπολίτης Κιτίου ἐν Κύπρῳ (1910-1918), Ἀθηνῶν (1918-1920), πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1921-1923) καὶ Ἀλεξανδρείας (1926-1935). Ἐκ τῶν πρωτοπόρων καὶ θεμελιωτῶν τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

7. Διὰ τῆς **«εἰσαγωγῆς»**, ὁ Ὀσιώτατος Γέρον ἐννοεῖ τὴν ἀπόφασιν εἰσαγωγῆς/ἐφαρμογῆς τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ὑπὸ τοῦ λεγομένου **Πανορθοδόξου Συνεδρίου** τῆς Κωνσταντινουπόλεως (10.5-8.6.1923), προεδρευόντος τοῦ πατριάρχου **Μελετίου Μεταξάκη**, ὁ ὁποῖος τὴν **10.7.1923**, πεζόμενος ἀνεχώρησε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν **20.9.1923** παρτήθη τοῦ Θρόνου. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀλλαγῆς, ἡ ὁποία εἶχε χαρακτηρησθῆ ὡς *«διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου»*, ἐπραγματοποιήθη τὸ 1924, ὅταν πατριάρχης ἦταν ὁ **Γρηγόριος Ζ'** (Ζερβουδάκης, Δεκ. 1923-Νοέμ. 1924).
8. **Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου**, PG τ. 35, στλ. 488C/ *Λόγος Β', Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς: «Κρείττων ἐπαινετὸς πόλεμος εἰρήνης χωριζούσης Θεοῦ»*.
9. Παρὰ Ἁγίῳ Νικοδήμῳ, Περὶ τῆς Συνεχοῦς Μεταλήψεως..., σελ. 107, ἔκδοσις ε', «Σ. Σχοινᾶ», ἐν Βόλφ 1971.
10. Ἀναφορὰ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀχρονολόγητος.

3Θ/Ζ/ΑΦ/ 2/β/4 - 18.11.2005